

Πράσινο φως για το Τατόι από το ΚΣΝΜ

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Προχωρά με γοργούς ρυθμούς και εντός χρονοδιαγραμμάτων η υλοποίηση του εμβληματικού σχεδίου ανάπλασης του τ. βασιλικού κτήματος στο Τατόϊ. Με ομόφωνη γνωμοδότηση το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων ενέκρινε σήμερα τις οριστικές μελέτες (αρχιτεκτονική, στατική, ηλεκτρομηχανική), οι οποίες αφορούν στην αποκατάσταση του θερινού ανακτόρου.

Σύμφωνα με τη μελέτη, προβλέπεται η οικοδομική, λειτουργική και αισθητική αποκατάσταση του μνημείου στην **εποχή του Γεωργίου Α΄**. Το ανάκτορο μετατρέπεται σε μουσείο και οι χώροι του θα αντανakλούν την περίοδο του Γεωργίου του Α΄, εκθέτοντας έπιπλα, αντικείμενα, πίνακες, αλλά και χαρτώες μαρτυρίες, που τεκμαίρουν την διαδρομή της τ. βασιλικής οικογένειας. Παράλληλα, στους χώρους του υπογείου, θα υπάρχουν αίθουσες για εκπαιδευτικά προγράμματα ή μικρές θεματικές περιοδικές εκθέσεις, ενώ η αίθουσα του κινηματογράφου, θα χρησιμοποιείται για προβολές συναφούς ιστορικού υλικού.

Το κτηριακό συγκρότημα ανακτά τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του, την αρχιτεκτονική του ταυτότητα ως αντίγραφο αγροικίας στο **Peterhof**, τον μνημειακό χαρακτήρα, αλλά και την ανάδειξη των στοιχείων της αυθεντικότητας του. Επισημαίνεται ότι η επαναφορά στην εποχή του Γεωργίου Α', σύμφωνα με την εγκεκριμένη μελέτη, προτάθηκε μόνο σε όσα στοιχεία υπήρχε επαρκής επιστημονική τεκμηρίωση.

Στην οριστική **αρχιτεκτονική μελέτη** περιλαμβάνονται τροποποιήσεις ως προς την εγκεκριμένη προμελέτη, καθώς ενσωματώνονται στοιχεία από την υπό εκπόνηση μουσειογραφική μελέτη, προκειμένου να εμπλουτισθεί περαιτέρω το μουσειολογικό αφήγημα. Ταυτόχρονα ο στόχος είναι η βελτίωση της λειτουργικότητας του κτηρίου, ώστε να καταστεί λειτουργικό και φιλικό προς τον επισκέπτη.

Σε ό,τι αφορά την αρχιτεκτονική μελέτη:

Στο ισόγειο, διατηρείται η κεντρική είσοδος στη βόρεια όψη του κτηρίου, δεδομένου ότι αντιστοιχεί στην εποχή της υφιστάμενης διαμόρφωσης του χώρου της κύριας εισόδου με το κλιμακοστάσιο. Η υφιστάμενη εσωτερική διαμόρφωση αποτελεί επέμβαση της 2ης περιόδου (1913-1947) του κτηρίου και ειδικότερα (το έτος 1937) επί Γεωργίου Β', ώστε να καταστεί μεγαλύτερος και ενιαίος ο χώρος της εισόδου, του κτηρίου. Επί Γεωργίου Α' ο χώρος αυτός ήταν μικρότερος και η κλίμακα ανόδου στον Α' όροφο ήταν διαφορετική. Διατηρείται και αποκαθίσταται το στέγαστρο της κεντρικής εισόδου, στην υφιστάμενη μορφή του, με τα υφιστάμενα μεταλλικά φουρούσια, καθώς αναφέρεται στην ίδια χρονική περίοδο με την κεντρική είσοδο. Διαμορφώνεται η είσοδος και για ΑμεΑ.

Διατηρείται η κλίμακα που οδηγεί από το ισόγειο στη στάθμη του υπογείου, πλησίον του αναβατορίου τροφίμων, για λόγους μουσειολογικούς, καθώς από την σκάλα αυτή, σε συνδυασμό με το αναβατόριο, γινόταν η επικοινωνία από την κουζίνα (υπόγειο) στο ισόγειο. Επίσης, για μουσειολογικούς λόγους διατηρείται η κλίμακα που οδηγούσε από το γραφείο του ισογείου, στα υπνοδωμάτια, στον Α' όροφο.

Στον Α' όροφο, αναδιαμορφώνεται ο χώρος γύρω από την ξύλινη κλίμακα. Παραμένουν τα μεγάλα παράθυρα στη νότια όψη του κτηρίου. Επισημαίνεται ότι για την **περίοδο του Γεωργίου Α',** υπάρχει φωτογραφικό υλικό για τους

εσωτερικούς χώρους του ισογείου, κυρίως από το γραφείο του Γεωργίου Α', το σαλόνι και στους χώρους της νότιας πλευράς του κτηρίου.

Στον Β' όροφο (σοφίτα), διατηρείται το σύνολο των υφιστάμενων φεγγιτών, εκτός από δύο, οι οποίοι καταργούνται, καθώς προβλέπεται η επαναφορά του δυτικού αετώματος της στέγης.

Στη στάθμη υπογείου, διαμορφώνονται επιπλέον χώροι υγιεινής για το κοινό.

Συνοπτικά, οι εργασίες που προβλέπονται για την αποκατάσταση του ανακτόρου αφορούν σε:

Εργασίες στερέωσης και επισκευής σύμφωνα με την τεχνική περιγραφή της στατικής μελέτης.

Εργασίες διαρρύθμισης, (κατασκευή νέων χώρων υγιεινής, ενσωμάτωση ανελκυστήρων κλπ).

Εκ νέου κατασκευή όλων των Η/Μ εγκαταστάσεων, σύμφωνα με την τεχνική περιγραφή της μελέτης η/μ εγκαταστάσεων ώστε να καλύπτονται πλήρως λειτουργικά οι νέες χρήσεις των χώρων.

Εργασίες συντήρησης διακοσμητικών στοιχείων.

Εργασίες διαμόρφωσης περιβάλλοντος χώρου.

Το κτήριο του ανακτόρου και οι οικοδομικές του φάσεις

Το κτήριο του θερινού ανακτόρου αποτελεί αντίγραφο αγροικίας του Peterhof. Εκπονήθηκε από τον αρχιτέκτονα Σάββα Μπούκη, ο οποίος, ύστερα από εντολή του Γεωργίου Α', μετέβη το 1880 στην Αγία Πετρούπολη για τον σκοπό αυτό. Η ανέγερση του κτηρίου ξεκίνησε το 1884 και ολοκληρώθηκε το 1886.

Πρόκειται για κτήριο λιθόκτιστο, μήκους 72 μέτρων και μέγιστου πλάτους 16 μέτρων περίπου, το οποίο αναπτύσσεται σε τέσσερα επίπεδα :

Υπόγειο επιφανείας 1220,30τ.μ.

Ισόγειο επιφανείας 1017,27τ.μ.

Όροφο επιφανείας 963,86 τ.μ. και

Σοφίτα επιφανείας 842,86 τ.μ.

Το κτήριο αποτελείται από 2 κύριες πτέρυγες, την ανατολική και τη δυτική, και επιστεγάζεται με ξύλινη κεραμοσκεπή. Η μεγάλη τραπεζαρία, στο ισόγειο, αποτελούσε το διαχωριστικό όριο μεταξύ των δύο πτερύγων.

Η σημερινή εικόνα του ανακτόρου είναι προϊόν μετατροπών και τροποποιήσεων που έγιναν από την τ. βασιλική οικογένεια για πρακτικούς, αισθητικούς και για λόγους εκσυγχρονισμού. **Υλοποιήθηκαν σε τρεις κυρίως περιόδους:**

Την 1η περίοδο (1884-1913) που αφορά στην ανέγερσή του και την διαμόρφωση των κήπων από τον Γεώργιο Α'.

Την 2η περίοδο (1913-1947) κατά την οποία ξεκίνησε (το έτος 1937) επί Γεωργίου Β' μια σειρά εργασιών τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό του, που τροποποίησαν σημαντικά την αρχική του εικόνα και στις οποίες οφείλει τη σημερινή του μορφή.

Την 3η περίοδο (1947-1967) κατά την οποία, επί Παύλου Α', το ανάκτορο εκσυγχρονίσθηκε και έγιναν νέες τροποποιήσεις κυρίως στο υπόγειο, τμήμα (κάτω από τον χώρο του γραφείου του Γεωργίου Α') που μετατράπηκε σε αίθουσα κινηματογράφου, τη σοφίτα και τον κήπο του κτηρίου, καθώς και εσωτερικές διαρρυθμίσεις.

Το **έτος 1967** το ανάκτορο σφραγίστηκε οριστικά και παραμένει κλειστό έως και σήμερα.

